

ה"ת 20268/04/16 - מדינת ישראל נגד דוד אמזלג

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 20268-04-16 מדינת ישראל נ' אמזלג
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב דוד אמזלג

ב"כ המבקשת: עו"ד אמירה בורקאן

ב"כ המשיב: עו"ד ירון חליוה

החלטה

כללי

1. ביום 6.9.15 נערך חיפוש בביתו של המשיב על פי צו שניתן על ידי כב' השופטת ע. אבמן- מולר ביום 31.8.15 ונתפסו 17 חומרי מחשב וביניהם גם מחשב נייד מסוג HP. למעט מחשב נייד זה, יתר חומרי המחשב שנתפסו הוחזרו למשיב ביום 16.9.15.
2. לפני בקשה מטעם המבקשת, להארכת תוקף ההחזקה במחשב התפוס למשך 30 ימים נוספים מיום 11.4.16, היום בו הוגשה הבקשה.
3. המשיב נחשד בהחזקת פרסומי תועבה ובהם תמונות של קטינים. הוא נעצר לחקירה ביום 6.9.15 ומעצרו הוארך על ידי בית המשפט. המשיב שוחרר בתנאים בהחלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת מ. קסלסי) ביום 7.9.16.
4. על פי הנתען בבקשה, במחשב שנתפס ושהארכת תוקף ההחזקה בו מתבקשת, נמצאו פרסומי התועבה שבהחזקתם חשוד המשיב, והמבקשת מתעתדת לעתור לחילוטו בתום הליך פלילי שיתנהל לאחר שיוגש כתב אישום שבכוונתה להגיש נגד המשיב, בכפוף לעריכת שימוע.

5. ב"כ המשיב מתנגד לבקשה וטען כי המחשב נתפס במסגרת חיפוש בלתי חוקי שנערך ללא נוכחות עדים ומאחר והמשיב חשוד בעבירה שאינה עבירה מסוג פשע, כי מדובר במחשב הנמצא בשימוש של מוסד ולכן היה על המבקשת להחזירו בתוך 48 שעות מרגע התפיסה, וכי המשך החזקת המחשב בידי המבקשת יש בו כדי לפגוע פגיעה שאינה מידתית בזכות הקניין של המשיב, בלימודיו במסגרתם הוא נזקק למחשב ובהמשך עבודתו.

המסגרת הנורמטיבית

6. סמכות חיפוש ותפיסת חפצים מוסדרות בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"). כך נקבע בהוראות החיקוק הרלבנטיות לגבי סמכות החיפוש:

צווי חיפוש

23. צווי חיפוש

רשאי שופט ליתן צו לערוך חיפוש בכל בית או מקום (להלן- צו חיפוש) אם-
(1) החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל חקירה, משפט או הליך אחר;
(2) יש לשופט יסוד להניח שהוא משמש להחסנתו או למכירתו של חפץ גנוב, או שנשמר בו או מוחסן בו חפץ שנעבר בו או לגביו עבירה, או ששימש, או מתכוונים להשתמש בו למטרה לא חוקית;
(3) יש לשופט יסוד להניח שנעברה עבירה או שמתכוונים לעבור עבירה נגד אדם הנמצא בו.

25. חיפוש שלא על פי צו

שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם-
(1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב;
(2) תופש הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה;
(3) אדם המצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניח שמבוצעת שם עבירה;
(4) השוטר רודף אחרי אדם המתחמק ממעצר או נמלט ממשמורת חוקית.

7. אשר לסמכות תפיסת חפצים והחזקתם נקבע בפקודה:

32. סמכות לתפוס חפצים

(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.
(ב) על אף הוראות פרק זה, לא יתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971, אלא על פי צו של בית משפט; צו שניתן שלא במעמד המחזיק במחשב או בדבר

המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות; בית משפט רשאי להאריך את הצו לאחר שניתנה למחזיק הזדמנות להשמיע טענותיו.

(ב1) נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט שלום לצוות על הארכת התקופה לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת.

(ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות לענין סעיף זה.

35. החזרת התפוס על ידי המשטרה

אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהיגע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

8. הפסיקה פרשה את הוראות סעיף 35 לפקודה וקבעה כי סמכות ההארכה נתונה לבית המשפט גם כאשר הבקשה להארכת תוקף התפיסה הוגשה לאחר שחלפו שישה חודשים ולא הוגש כתב אישום (ראו בג"ץ 2393/91 עזריאל פרידנברג נ' שופטת השלום בתל אביב ואח' (פ"ד מה(4) 490). על פי הגיונם של דברים פרשנות זו חלה גם על תפוסים שהם חומרי מחשב ואשר לגביהם נקבע משך תפיסה קצר יותר בסעיף 32(ב1) לפקודה.

דין והכרעה

9. החיפוש בביתו של המשיב נעשה בהתאם לצו שניתן על ידי בית משפט. בית המשפט מוסמך ליתן צו חיפוש גם כאשר מתקיים חשד לביצוע עבירת עוון. משכך, העובדה כי המשיב לא נחשד בעבירה מסוג פשע אין בה כדי לפגום בחוקיות החיפוש.

10. על פי דו"ח החיפוש שנערך בביתו של המשיב, החיפוש נערך בנוכחות עדה אחת, אמו של המשיב. מדו"ח הפעולה שכתב השוטר הראל יצחקי עולה, כי החיפוש נערך בנוכחות עדה אחת בלבד לבקשתו של המשיב. משכך, אין מדובר בחיפוש שנערך בניגוד להוראות החוק.

11. לאחר שעיינתי בתיק החקירה מצאתי כי במסגרת החקירה נאספה תשתית ראייתית המקימה יסוד סביר לחשד כי המשיב החזיק על המחשב נשוא הבקשה חומרי תועבה ובהם תמונות עירום של ילדים. מדו"ח הפעולה של עורך החיפוש עולה כי במהלך החיפוש אמר המשיב דברים שיש בהם כדי ללמד על קיומו של יסוד נפשי בנוגע להחזקת הפרסומים, זאת הגם שבהודעותיו במשטרה הכחיש כי מדובר בפרסומים שמצויים היו בחזקתו או שהוא ידע על קיומם.

12. לכאורה קיימת עילה להחזקת המחשב בידי המבקשת, והיא רצונה של המבקשת להבטיח את האפשרות לחלט את המחשב, שבאמצעותו בוצעו לכאורה העבירות, בתום ההליך, ככל שיתקיימו התנאים לכך.
13. אין חולק, כי הבקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוס הוגשה באיחור. ישנה מחלוקת בדבר משך האיחור. המבקשת טענה כי מאחר ומדובר במחשב לשימוש ביתי שנתפס לצורך הבטחת חילוטו, החוק מתיר לה להחזיק בו למשך 180 ימים; ב"כ המשיב טען כי מדובר במחשב הנמצא בשימוש של מוסד, עסק שאותו מנהל המשיב ונקרא "דוד אמזלג שף פרטי", ועל כן המבקשת רשאית הייתה להחזיק במחשב, לכל היותר למשך 48 שעות.
14. חומר הראיות מלמד, כי מדובר במחשב שנתפס בביתו של המשיב בעיר מעלה אדומים. בדיון שנערך ביום 7.9.16 בבקשה לשחרור המשיב בתנאים, נטען על ידי ב"כ המשיב כי המשיב מנהל מסעדה וכי מעצר בית שלו עתרה המבקשת, פוגע ביכולתו לנהל את המסעדה ובפרנסתו. בהודעתו של המשיב מיום 6.9.15 הוא טען כי הוא מנהל מסעדה הנמצאת ברחוב אגריפס בירושלים ובבעלותו של אחר. בהמשך אותה הודעה המשיב טען כי מדובר במחשב אישי שלו, אשר יכול להיות שאנשים אחרים השתמשו בו לאחר שפרצו אליו, אך כרגע רק הוא משתמש בו והוא היה בביתו של המשיב בשנתיים האחרונות מאז שנרכש. בהמשך הדברים טען המשיב כי מאחר ומדובר במחשב נייד הוא השאיל אותו לחברים מדי פעם. בהודעתו מיום 7.9.15 טען המשיב כי מדובר במחשב אישי שלו שהיה בתאילנד ועבר הרבה ידיים ואינו יודע אין הגיעו אליו חומרי התועבה שנמצאו עליו. בחלוף הזמן אף לא נעשתה כל פניה למבקשת מטעם המשיב בבקשה להחזיר את המחשב מטעם כלשהו, ובפרט לא מטעם שממש לפעילות של עסק.
15. משאין בתיק החקירה או בדברים שנאמרו בבית המשפט במסגרת הדיונים כל אזכור לכך שהמחשב שימש את העסק שניהל המשיב בעת התפיסה, שהוא מסעדה השייכת לאדם אחר, לא מצאתי כי מדובר במחשב הנמצא בשימוש של מוסד, ואין חלות עליו הוראות סעיף 32(ב) לפקודה.
16. מהאמור עולה, כי השאלה היא האם במקרה דנן המבקשת רשאית הייתה להחזיק במחשב למשך 30 ימים בלבד, ומכאן שמדובר באיחור בן חצי שנה בהגשת הבקשה, או שלפי שיטתה רשאית הייתה להחזיק במחשב למשך 180 ימים, ומכאן שמדובר באיחור בן כחודש ימים בהגשת הבקשה.
17. דעתי נוטה לעמדה, כי בהתאם להוראות סעיף 32(ב1) לפקודה, היה על המבקשת לפנות בבקשה להארכת תוקף ההחזקה במחשב בחלוף 30 ימים מיום התפיסה, אף אם לשיטתה של המבקשת תפיסת המחשב נועדה לצורך חילוטו. לא ראיתי לקבוע מסמרות בשאלה זו, מאחר וסברתי כי אף אם מדובר באיחור בן חצי שנה בהגשת הבקשה, יש מקום לקבלה, מן הטעמים שיפורטו להלן;
18. האיחור בהגשת הבקשה נבע, ברובו, מטעות בתום לב של המבקשת, אשר נסמכה על פרשנות שגויה לכאורה להוראות החוק. בנוסף, משך הארכה המבוקשת אינו ארוך וקיימת הצדקה מהותית להמשך תפיסת המחשב שהוא חפץ שבאמצעותו בוצעו לכאורה עבירות שיש בהן משום פגיעה בערך המוגן שעניינו שלום וביטחונם של קטינים. על פי הצהרת ב"כ המבקשת במהלך הדיון, כתב אישום נגד המשיב צפוי להיות מוגש בתוך פרק זמן קצר, בכפוף

לשימוע. הגם שיש בהמשך תפיסת המחשב משום פגיעה בחופש הקניין של המשיב, אני סבורה כי השיקולים בדבר מניעת האפשרות מן המשיב לשוב ולבצע עבירות באמצעות מחשב זה, והבטחת האפשרות לחלטו בתום ההליך גוברים.

19. תוקף ההחזקה במחשב התפוס יוארך עד ליום 10.5.16.

20. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, בהעדר
הצדדים.